

[Birgith Mogensen]

domsnarkomani. Derfor foreslås, at der hurtigst muligt oprettes et narkotikaråd, hvis opgave er at skabe en stabil narkotikapolitik, der virker hensigtsmæssigt.

Alle instanser, der er involveret i bekæmpelse af eller berøres af ungdomsnarkomani, bør repræsenteres i det foreslåede narkotikaråd, der har behov for så megen viden, erfaring, nytænkning og idérigdom som overhovedet muligt.

Følgende organisationer, instanser etc. bør obligatorisk lade sig repræsentere: undervisningsministeriets konsulent vedrørende alkohol- og narkotikasager, sundhedsstyrelsen, lægerne, psykologerne, socialpædagogerne, lærerne, narkotikapolitiet, kriminalforsorgen, toldvæsenet, kommuners og amtskommuners narkotikakonsulenter og lederne af ungdomscentre og specialklinikker. Ligeledes bør dr. Freitags forsøgsklinik og forældreforeningen Landsforeningen for human Narkobehandling være selvsikrede deltagere. Det samme gælder for politikere, som har vist interesse for kampen mod ungdomsnarkomani.

Hvis en centralregistreringslov vedtages, bør lederne af denne institution være repræsenteret. Forsikringsselskaberne bør også deltage. En jurist og en økonom vil være uundværlige. Det samme gælder ministerielle embedsmænd fra indenrigs-, social-, justits- og undervisningsministerierne. Eventuelt bør forskere og andre eksperter deltage. Den endelige sammensætning bør aftales nærmere. Dette brede forum af interesseparter bør holde heldagsmøde ca. hver anden måned og mindst én gang om året bruge to dage til en slags status.

Tale- og diskussionsniveauet samt alle øvrige former for ekstern og intern kommunikation må ligge i de gode viljers ånd. Ved hjælp af fordragelighed og forståelse for hinandens synspunkter vil der uden tvivl kunne skabes regler og betingelser i den narkopolitik, der er nødvendig for at stoppe dette forfærdelige og bekostelige samfundsproblem.

I hvor høj grad man eventuelt skal betragte narkotikarådet som et demokratisk beslutende organ – ja, det må tiden afgøre. Men i første omgang er narkotikarådets mission at ophæve den nuværende »stillingskrig« og i stedet skabe et samarbejdende »fredskorps«. Forudsætningerne for, at dette kan lykkes, er til stede, idet alle – divergerende detailmønstre til trods – har den samme målsætning.

Et dagligt arbejdende serviceorgan bestående af en kontorleder samt én eller to assistenter må etableres. Styring af narkotikarådets ind- og udgående kommunikation interesseparterne imellem vil være nødvendig. Dette forbindelsesled må også kunne indsamle og formidle informationer, statistikker og forskningsresultater på internationalt plan.

Lederen af dette koordinerende orienteringskontor bør være en person med et all-round kendskab til ungdomsnarkomani. Men fremfor alt må denne dagligt arbejdende funktion og narkotikarådet udføre deres gerning på et absolut tværpolitisk plan.

Mange vil erkende, at et narkotikaråd som ovenfor skitseret relativt hurtigt vil kunne reducere ungdomsnarkomanernes antal. Både menneskeligt og økonomisk vil positive resultater give uvurderlige samfundsfordele.

Gammelgaard (KF):

Herved tillader jeg mig på forslagsstillerens vegne at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

(Lovforslag nr. L 115).

Lovforslaget tager sigte på at give kommunerne en øget selvbestemmelse til at fastsætte grundskyldpromillen.

På grund af reglen om, at såfremt en skatteyder i en kommune støder imod skatteløftet, skal kommunen fastsætte grundskyldpromillen til mindst 10, har mange kommuner været tvunget til at øge ejendomsbeskatningen. Dette forekommer urimeligt, specielt da man nu med et flertal har vedtaget at afskaffe fradraget for ejendomsskatter og derfor udstedt et cirkulære, der henstiller til kommunerne at fastholde ejendomsbeskatningen på et uændret niveau.

Dette lovforslag vil fjerne disse urimeligheder og give kommunerne en mulighed for at fastholde uændret ejendomsskat eller ned sætte den.

Arne Bjerregaard (KrF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om skattefradrag for udgifter til aflønning af unge under huslig uddannelse.

[Arne Bjerregaard]

(Beslutningsforslag nr. B 26).

Jeg henviser i øvrigt til beslutningsforslagets bemærkninger.

Dyremose (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved på det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis vegne at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af erhvervslivets vilkår.

(Beslutningsforslag nr. B 27).

Jeg skal i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget.

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 16. februar 1982 om en forsøgsordning med samfundstjeneste.

(Redegørelse nr. R 4).

Justitsministeren (Ole Espersen):

1. I forbindelse med en forespørgselsdebat den 6. november 1980 om fængselsstraf og resocialisering gav min forgænger som justitsminister folketinget en foreløbig orientering om justitsministeriets planer om at iværksætte en forsøgsordning med samfundstjeneste som strafferetlig sanktion. Spørgsmålet blev endvidere drøftet i folketingets retsudvalg i foråret 1981 på grundlag af et notat, som var udarbejdet i justitsministeriet.

Justitsministeriet har siden da arbejdet videre med spørgsmålet. Arbejdet med den praktiske tilrettelæggelse af en forsøgsordning er nu så fremskredent, at jeg har fundet det rigtigt nu at give folketinget en redegørelse om forsøgsordningen.

2. I de senere års kriminalpolitiske debat har spørgsmålet om en begrænsning i frihedsstraffens anvendelse indtaget en fremtrædende plads. I forbindelse hermed har samfundstjeneste som strafferetlig sanktion fået en stadig mere central placering i debatten om nye alternativer til frihedsstraf.

Samfundstjeneste kan kort karakteriseres som en strafferetlig sanktion, hvis hovedindhold består i, at den dømte – hvis den pågældende giver samtykke hertil – pålægges pligt til at udføre ulønnet samfundsnyttigt arbejde i sin fritid. Sanktionen kendes især i Eng-

land, hvor den efter en lokalt begrænset forsøgsordning blev indført i hele landet i 1975. Sanktionen har siden fundet vid anvendelse i England (ca. 18.000 domme til samfundstjeneste om året). Der er for nylig blevet iværksat en større forsøgsordning med samfundstjeneste i Holland. Også i de andre nordiske lande overvejes det at iværksætte forsøgsordninger. Der vil således i nær fremtid i Norge blive afgivet en betænkning med forslag om en forsøgsordning med samfundstjeneste.

Herhjemme blev det allerede i betænkning nr. 806/1977, »Alternativer til frihedsstraf – et debatoplæg«, anbefalet, at spørgsmålet om udformningen og gennemførelsen af samfundstjeneste blev tildelt en meget fremtrædende plads i de videre overvejelser vedrørende alternativer til frihedsstraf. I den forbindelse pegede arbejdsgruppen på muligheden for at gennemføre samfundstjeneste som en forsøgsordning i enkelte retskredse på samme måde som i sin tid i England.

Spørgsmålet om den fremtidige udformning af det strafferetlige sanktionssystem overvejes for tiden i straffelovrådet, som ved skrivelse af 15. oktober 1980 har anbefalet, at der som støtte for rådets videre overvejelser gennemføres en lokalt begrænset forsøgsordning med samfundstjeneste på grundlag af de gældende regler om betingede domme. Samtidig har straffelovrådet fremsendt en indstilling af 25. september 1980 fra en arbejdsgruppe under rådet om forsøgsordningens nærmere udformning. I arbejdsgruppen har bl. a. deltaget repræsentanter for domstolene, anklagemyndigheden, politiet, forsvarerne og kriminalforsorgen.

Arbejdsmarkedets parter er orienteret om den påtænkte forsøgsordning, og Landsorganisationen i Danmark har nu under forudsætning af, at de direkte berørte fagforbund bliver hørt i sagen, tiltrådt, at forsøgsordningen iværksættes.

Jeg er på denne baggrund indstillet på at iværksætte en forsøgsordning med samfundstjeneste ved Københavns byret og i Nordjyllands amt.

3. Det er straffelovrådets og justitsministeriets opfattelse, at straffelovens gældende regler om betingede domme indeholder tilstrækkelig hjemmel til at gennemføre forsøgsordningen. Opregningen af vilkår i straffelovens § 57 om betingede domme er ikke udtømmende, og det fremgår af forarbejder-